

Arabische Lente

Zondagochtend bij het café in de Paleisstraat
O, geliefde Arabica
Waarin de wolken weerkaatsen
En me vragen
Hoeveel pijn
Een regendruppel met zich mee kan dragen

Hij zei
Er komt een storm
Hoog vanuit de stratosfeer
Dat zei hij
De weerman
Gisteravond
Die Saharazand zal neerslaan

Zondagochtend aan de overkant van de Paleisstraat
De wind weer neergestreken
Zie ik op het dak van een auto
Een vermagerde duif
Die zacht wenend
Zijn vuige lijf
Probeert te ontdoen van het rode zand
Gebonden door oog om oog tand om tand

En koert over de groentejongen die als eerste ging
De lentewind aanwakkerend in de huizen
Nadat hij de ziel van de lijdende bevolking ving
Zingend over kogels
Langs dichtgepakte pleinen suizend

En de Khamin vertelde het de Chergui vertelde het de Chili vertelde het de Ghibli
Vertelde het de Sirocco
Die uiteindelijk de duif influisterde
Hoe de mensen tot helden waren geblazen

En ik kijk naar de luchten
Verhalen weerspiegeld in mijn Arabica
Keer dan langzaam huiswaarts
Dralend in mezelf
Of de lente ooit de vorst zal verjagen
En de winden weer sikkels in hun woestijnen mogen fluisteren

La Force Majeure, 2013

